

Resolució 1143/2021, de 29 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 963/2021

Administració reclamada: Ajuntament d'Abrera

Informació reclamada: Esborrany d'un informe de diagnosi de mobilitat sostenible.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: L'Ajuntament no ha emès cap informe a la GAIP en què justifiqui, ni tan sols mínimament, la seva posició contrària a l'accés, més enllà de remetre-li la còpia de l'escrit de resposta de l'Alcalde en el què simplement s'al·ludeix a què el document encara no és definitiu i podria ser modificat. Tampoc ha justificat mínimament quin és el dany que l'accés de la persona regidora al document de treball de l'informe de la diagnosi de l'Estudi de mobilitat urbana sostenible podria fer a l'Ajuntament; el recordatori que li fa en la seva tardana resposta al seu deure de reserva de la informació sembla apuntar a un possible perjudici per al bon resultat del document si se'n fes difusió pública prèviament a finalitzar els treballs, el què, a banda de no estar prou motivat, només tindria sentit si li en permetés l'accés, però no en té cap quan se li nega la informació. Precisament, la legislació de règim local imposa aquest deure de reserva a les persones regidores per fer compatible el dret d'accés a la informació dels membres de la corporació, que es garanteix amb robustesa, amb els interessos de la pròpia corporació per al cas que la difusió externa d'aquesta informació li pogués ser perjudicial, el què no implica que la confidencialitat de la informació discrecionalment apreciada per l'Alcaldia pugui justificar desestimar l'accés a la informació de les persones regidores, que la legislació local només permet limitar per les estrictes causes de l'article 164.3 TRLRMC: vulneració del dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumari. A més, cal fer notar que l'article 29.3 LTAIPBG invocat per l'Alcaldia en la resposta de 22 de desembre de 2021 estableix una causa d'inadmissió de la sol·licitud, no de desestimació de l'accés, que cal ser notificada dins del termini per resoldre-la, el qual ha estat molt àmpliament superat. Per tant, a les objeccions jurídiques anteriors referides a la inaplicabilitat de l'article 29.3 LTAIPBG per desestimar la sol·licitud de la persona reclamant, cal afegir-hi la extemporaneïtat en què es produeix, quatre mesos després que s'hagin desplegat els efectes jurídics del silenci administratiu, estimatoris de la sol·licitud, d'acord amb l'article 164.3 TRLMRLC.

Paraules clau: Ajuntament. Electe Local. Esborranys. Informes. Mobilitat. Reclamació contra silenci. Règim especial d'accés. Causes d'inadmissibilitat. Silenci administratiu. Esborrany sense rellevància o interès públic.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 5 de novembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 963/2021 presentada per un electe local contra l'Ajuntament d'Abrera, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 7 de setembre de 2021 l'electe reclamant presenta una instància davant de l'Ajuntament d'Abrera en la qual demana "Còpia de l'esborrany (o document definitiu) de la diagnosi de l'Estudi de mobilitat urbana Sostenible (EMUS)".
3. La Reclamació presentada el 5 de novembre de 2021 indica que l'Ajuntament d'Abrera no hauria resolt la seva sol·licitud.
4. El 10 de novembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 11 de novembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament d'Abrera i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 16 de desembre de 2021 la GAIP s'adreça a l'Ajuntament d'Abrera per requerir-li novament que li faci arribar l'informe i expedient sol·licitats alhora que li recorda que la seva manca de tramesa no impedeix que aquesta Comissió continuï amb la tramitació de la reclamació fins a finalitzar el procediment amb Resolució, que serà igualment vinculant per a aquesta Administració.
7. El 22 de desembre de 2021 l'Ajuntament d'Abrera envia a la GAIP copia de la resposta que hauria donat al regidor reclamant, en aquests termes: "(...) us fem avinent que el document existent és encara un simple esborrany susceptible de múltiples aportacions i debat en el sí de l'Equip de Govern i tècnics de l'Ajuntament.

Per tant, en base a l'article 29.3 de la Llei de Transparència, de moment, no li atorgarem accés a la informació demanada, però en el moment en què aquest document tingui un caràcter definitiu li serà lliurat, a més de publicat en els termes que estableixi la Llei.

Finalment, se li recorda l'obligació dels regidors de respectar la confidencialitat de la informació a la qual tenen accés per raó del seu càrrec si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'Ajuntament o de tercers, de conformitat amb el que estableix l'article 164.6 del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions -la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016- i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimàtoria del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans quan volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

"1a: Les Resolucions GAIP van indicar -amb un sentit comú aclaparador- que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb

caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, "aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui" (punt 2 de la disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen.

En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

La reclamació reuneix els requisits establerts als articles 42.1 LTAIPBG i 30, 31, 32 i 33 RGAIP i, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada

De l'antecedent 7 es desprèn que l'Ajuntament, en el marc d'aquest procediment i més de quatre mesos després de rebre'n la sol·licitud, ha desestimat l'accés reclamat invocant que es tracta encara d'un esberrany i fonamentant-ho en la causa d'inadmissió de l'article 29.3 LTAIPBG, que preveu que les sol·licituds d'informació puguin ser inadmeses si el què es sol·licita són esberranys sense rellevància o interès públic. Cal fer notar que l'Ajuntament aplica, en la resolució extemporània de la sol·licitud de la persona regidora, el règim general d'accés de l'LTAIPBG, i no el règim especial d'accés al què fa referència el fonament jurídic anterior i que resulta aplicable a les peticions d'informació de les persones regidores. Tanmateix, acaba l'escrit de l'Alcalde recordant-li a la persona reclamant el seu deure de reserva de la informació, previst al règim jurídic especial d'accés dels electes de les corporacions locals com a contrapès de les condicions privilegiades d'accés que la legislació de règim local garanteix als membres de la corporació local quan demanen la informació en exercici de les seves funcions. Així, la resposta de l'Alcalde de 22 de desembre de 2021 a la sol·licitud d'informació de 7 de setembre de 2021 és clarament lesiva dels drets de la persona reclamant, no només pel retard en què es produeix, sinó perquè selecciona i aplica a la persona reclamant les pitjors condicions d'accés a la informació del règim general de l'LTAIPBG i del règim especial del TRLMRLC.

D'entrada, cal reafirmar-se que, d'acord amb el fonament jurídic anterior i en aplicació de la Disposició Addicional Primera.2 LTAIPBG, no hi ha dubte que el règim jurídic aplicable al cas, atenent la condició de la persona reclamant, és l'establert a la legislació de règim local (article 164 TRLMRLC), que regula un règim reforçat d'accés atenent la vinculació de l'accés a la informació amb l'exercici de les funcions representatives i de control que corresponen als membres de la corporació local, el qual no preveu la causa d'inadmissió invocada per fonamentar la desestimació de l'accés. I cal descartar que la crida feta en la Disposició Addicional Primera.2 LTAIPBG a aplicar supletòriament l'LTAIPBG en allò no previst pel règim especial aplicable pugui justificar aplicar a les persones electes unes pitjors condicions d'accés que la legislació general preveu per a la ciutadania en general (com són les causes d'inadmissió) sinó que, ben

al contrari i d'acord amb el criteri del TSJC al·ludit en el fonament jurídic anterior, aquesta supletorietat implica que no se'ls pugui negar, encara que no estigui expressament previst en l'article 164 TRLMRLC, el gaudi de les condicions mínimes d'accés a la informació que el règim general d'accés de l'LTAIPBG garanteix per a qualsevol persona, inclosa la via de garantia davant d'aquesta Comissió. Per tant, difícilment es pot acceptar que s'apliquin a les persones regidores causes d'inadmissió no previstes al seu règim jurídic especial, però fins i tot acceptant aquesta premissa, seria més que qüestionable que l'article 29.3 LTAIPBG justifiqués la inadmissió de la sol·licitud objecte de reclamació, perquè per ser aplicable es requereix que l'esborrany estigui mancat de rellevància o interès públic, i aquestes mancances no es poden apreciar en aquest cas, tenint en compte que la informació reclamada serviria a l'exercici de les funcions representatives i de control de la persona regidora reclamant, constitucionalment garantides per l'article 23.2 CE, en relació amb un tema d'interès públic de la seva corporació, com ho és la mobilitat sostenible, i si l'equip de govern i els tècnics municipals hi estan treballant, com afirma l'Alcalde, deu ser perquè té interès públic.

L'Ajuntament no ha emès cap informe a la GAIP en què justifiqui, ni tan sols mínimament, la seva posició contrària a l'accés, més enllà de remetre-li la còpia de l'escrit de resposta de l'Alcalde en el què simplement s'al·ludeix a què el document encara no és definitiu i podria ser modificat. Tampoc ha justificat mínimament quin és el dany que l'accés de la persona regidora al document de treball de l'informe de la diagnosi de l'Estudi de mobilitat urbana sostenible podria fer a l'Ajuntament; el recordatori que li fa en la seva tardana resposta al seu deure de reserva de la informació sembla apuntar a un possible perjudici per al bon resultat del document si se'n fes difusió pública prèviament a finalitzar els treballs, el què, a banda de no estar prou motivat, només tindria sentit si li en permetés l'accés, però no en té cap quan se li nega la informació. Precisament, la legislació de règim local imposa aquest deure de reserva a les persones regidores per fer compatible el dret d'accés a la informació dels membres de la corporació, que es garanteix amb robustesa, amb els interessos de la pròpia corporació per al cas que la difusió externa d'aquesta informació li pogués ser perjudicial, el què no implica que la confidencialitat de la informació discrecionalment apreciada per l'Alcaldia pugui justificar desestimar l'accés a la informació de les persones regidores, que la legislació local només permet limitar per les estrictes causes de l'article 164.3 TRLMRLC: vulneració del dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial.

A més, cal fer notar que l'article 29.3 LTAIPBG invocat per l'Alcaldia en la resposta de 22 de desembre de 2021 estableix una causa d'inadmissió de la sol·licitud, no de desestimació de l'accés, que cal ser notificada dins del termini per resoldre-la, el qual ha estat molt àmpliament superat. Per tant, a les objeccions jurídiques anteriors referides a la inaplicabilitat de l'article 29.3 LTAIPBG per desestimar la sol·licitud de la persona reclamant, cal afegir-hi la extemporaneïtat en què es produeix, quatre mesos després que s'hagin desplegat els efectes jurídics del silenci administratiu, estimatoris de la sol·licitud, d'acord amb l'article 164.3 TRLMRLC.

Per tot l'exposat, cal estimar la reclamació i declarar el dret de la persona regidora reclamant a accedir a l'esborrany de l'informe de la diagnosi de l'Estudi de mobilitat urbana Sostenible (EMUS), sota el deure de reserva imposat per l'article 164.6 TRLMRLC.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 29 de desembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 963/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a l'esborrany de l'informe de la diagnosi de l'Estudi de mobilitat urbana Sostenible (EMUS), sota el deure de reserva previst a l'article 164.6 TRLMRLC.
2. Requerir a l'Ajuntament d'Abrera que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

3. Requerir a l'Ajuntament d'Abrera a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 963/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.